

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week vervolg ik de serie over mijn bezoeken aan de hoofdsteden van Europa.

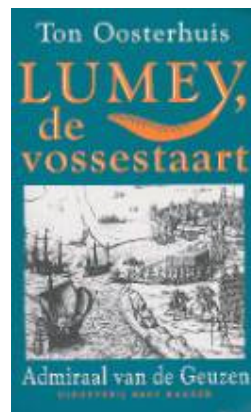
Een onvergetelijke reis naar Stockholm

Mijn reeks bezoeken aan de hoofdsteden van Europa is begonnen in 1956 toen de IUSY in de hoofdstad van Zweden een internationaal kamp organiseerde. De voorbereidingen hielden ons maandenlang in hun greep. Ik schreef er een speciaal Stockholmlied voor dat door de Flierefluïters o.l.v. Johan Jong op het repertoire werd genomen. Het is onlangs op YouTube verschenen. De reis naar Stockholm was op zichzelf al onvergetelijk maar om andere redenen. Met een lange rij autobussen vertrokken we vanuit Almelo. Deelnemers uit België en Engeland voegden zich bij ons. Eibert Meester had alles tot in de puntjes geregeld, maar allerlei zaken gingen mis. We waren door velerlei oponthoud te laat voor de pont over de Sont en moesten uren wachten op de volgende. We moesten soms alle bagage van het dak halen omdat de doorgang onder een autotunneltje te laag was. Midden in de nacht werden we ergens in Zweden uitgeladen in een gymnastieklokaal om er bijna bewusteloos in slaap te tuimelen. Echt een onvergetelijke reis.

Van Stockholm zelf herinner ik mij weinig, alleen een paar bezoeken aan fraaie parken, zwemmen aan genoeglijke stranden en ontbijten met een zoete gehaktbal. Een feest was natuurlijk vooral het kamperen met duizenden lotgenoten.

De haiku van deze week

Wit licht op papier,
Een blad wordt omgeslagen
Met zacht geritsel

Eindelijk verschenen: mijn boek over Bartolt Entens

Nadat in 1996 mijn studie over Lumey, de admiraal van de watergeuzen, was verschenen, ben ik vrijwel meteen begonnen aan een boek over zijn vice-admiraal, de Groningse edelman Bartolt Entens van Mentheda. Het heeft vijftien jaar geduurd voor het kon worden uitgegeven, niet omdat mijn schrijverij zo traag vorderde, maar omdat de uitgevers, die ik benaderde, weinig interesse toonden. Ik schrijf nu eenmaal geen bestsellers, maar ik bleef volhouden omdat mijn verhaal een belangrijke correctie op de traditionele vaderlandse geschiedschrijving aanbrengt. Uiteindelijk vond ik bij uitgeverij Aspect gehoor.

In *De doornhaag om de kruidentuin* toon ik aan dat men de hoofdpersoon Bartolt Entens volkomen ten onrechte algemeen tekent als een schurk, een moordenaar en erger. Onze geschiedschrijvers hebben zijn reputatie steeds bezoedeld door allerlei roddelverhalen van elkaar over te schrijven. De bron daarvan spoorde ik op: één persoonlijke vijand vocht (verborgen onder een pseudoniem) hun persoonlijke vete uit met een schotschrift dat anderen als een betrouwbare bron hebben geciteerd. En nu maar hopen dat onze vaderlandse historici bereid zijn al die onzinverhalen over een van de grondleggers van onze vaderlandse vrijheid te herzien. Ik ben benieuwd.